

WIĘŚCI Z SERCA

29 października 2017r

Nr 23/2017
(205)

XXX NIEDZIELA ZWYKŁA – O NAJWIĘKSZYM PRZYKAZANIU

Gdy faryzeusze dowiedzieli się, że Jezus zamknął usta saduceuszom, zebrali się razem, a jeden z nich, uczyony w Prawie, zapytał, wystawiając Go na próbę: „**Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?**”

On mu odpowiedział: „**Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą duszą i całym swoim umysłem**”. To jest największe i pierwsze przykazanie. Drugie podobne jest do niego: „**Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego**”. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy.

(Mt 22, 34-40)

**Miłuję Cię Panie,
Panie mocy moja,
Panie, opoko moja i twierdzo,
Mój wybawicielu.
Boże, skało moja, na którą się chronię,
Tarczo moja, mocy zbawienia mego i moja obrono,
Wzywam Pana, godnego chwały,
I wyzwolony będę od moich nieprzyjaciół.**

(Ps. 18, 2-4)

SŁOWO NA KAŻDY DZIEŃ

- 29 października 2017r. **Mt 22,34-40** „Będiesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą duszą i całym swoim umysłem.”
- 30 października 2017r. **Lk 13,10-17** „Włożył na nią ręce, a natychmiast wyprostowała się i chwaliła Boga.”
- 31 października 2017r. **Lk 13,18-21** „Wyrosło i stało się wielkim drzewem, tak że ptaki powietrzne gnieździły się na jego gałęziach.”
- 1 listopada 2017r. **Mt 5,1-12a** „Cieszcie się i radujcie, albowiem wielka jest wasza nagroda w niebie.”
- 2 listopada 2017r. **Lk 23,44-46** „Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych ? Nie ma Go tutaj: Zmartwychwstał .”
- 3 listopada 2017r. **Lk 14,1-6** „Czy wolno w szabat uzdrawiać, czy też nie ?.”
- 4 listopada 2017r. **Lk 14,1,7-11** „Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony.”
- 5 listopada 2017r. **Mt 23,1-12** „Nie chcecie, żeby was nazywano mistrzami, bo jeden jest tylko wasz Mistrz, Chrystus.”
- 6 listopada 2017r. **Lk 14,12-14** „Lecz kiedy urządzasz przyjęcie, zaproś ubogich, ułomnych, chorych i niewidomych.”
- 7 listopada 2017r. **Lk 14,15-24** „Albowiem powiadam wam: żaden z owych ludzi, którzy byli zaproszeni, nie skosztuje mojej uczy.”
- 8 listopada 2017r. **Lk 14,25-33** „Tak więc nikt z was, kto nie wyrzeka się wszystkiego, co posiada, nie może być moim uczniem.”
- 9 listopada 2017r. **J 2,13-22** „Weźcie to stąd, a nie róbcie z domu mego Ojca targowiska.”
- 10 listopada 2017r. **Lk 16,1-8** „Pan pochwalił nieuczciwego rządcę, że roztropnie postąpił”
- 11 listopada 2017r. **Lk 16,9-15** „To bowiem co za wielkie uchodzi między ludźmi, obrzydliwością jest w oczach Bożych.”

KOŚCIOŁY NASZEJ DIECEZJI – KOŚCIÓŁ pw. WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH W GÓRKACH WIELKICH

Widok kościoła pw. Wszystkich Świętych

Pierwsza wzmianka o położonych u wylotu doliny Brennicy Górkach pochodzi z **1305 r.** W XVI w. miejscowość podzielono na Górkę Wielką (dziś 3,6 tys. mieszkańców) i Małą (800 mieszkańców)

Na prawym brzegu Brennicy, przy drodze do Bielska – Białej stoi zabytkowy kościół parafialny pw. Wszystkich Świętych. Parafia w Górkach wspomniana jest w rejestrze świętopietrza archidiecezji apostołowskiej z **1417 r.** Prezbiterium i węższa część nawy głównej kościoła pochodzą z XV w. W **1662 r.** dobudowano szerszą część nawy głównej wraz z kamienną wieżą. Na drzwiach zakrystii widnieje ciekawy późnogotycki kamienny portal z herbem Góreckich.

Dawna chrzcielnica z XVI w., fundacji Jana Góreckiego, służy obecnie jako kąpielnica przy wejściu głównym do kościoła. Barokowa ambona pochodzi z XVIII w. Ołtarz główny oraz wystrój kościoła pochodzą z XIX w. Krypta kościoła zawiera trumny ze szczątkami fundatorów kościoła - rodziny **Góreckich.**

Na cmentarzu za kościołem spoczywa rodzina Kossaków. Wśród nich znajduje się grób wielkiej polskiej pisarki **Zofii Kossak – Szatkowskiej**, jej męża **Zygmunta** oraz pisarza ludowego **Walentego Krzyszczaka.**

Świątynia jest **obszarem Natura 2000 - Kościół w Górkach Wielkich.** Powodem takiej lokalizacji ostoi są żyjące na poddaszu kościoła nietoperze – podkowiec mały i nocek duży.

Parafia liczy obecnie ok. 3200 wiernych, przynależy do dekanatu kosczońskiego.

Tablica w kościele poświęcona Z. Kossak

„UMARŁYCH POGRZEBAĆ”

Ten ostatni z uczynków miłosierdzia względem ludzkiego ciała, w sposób zasadniczy odróżnia nas od świata zwierząt. Jako ludzie z troską podchodzimy do pochówku ciał naszych zmarłych. Cześć i szacunek względem ciała człowieka wynika z jego niezbywalnej godności. Człowiek jest osobą stworzoną na obraz i podobieństwo swojego Stwórcy. Przez sakrament chrztu świętego stajemy się naczyniem, świątynią Ducha Świętego, który w nas zamieszkał i na ziemi prowadzi nas do dobrych dzieł (por. 1 Kor 3, 16-17; 6, 19). Więcej, przed ponad dwoma tysiącami lat Syn Boży Jezus Chrystus przyjął ludzkie ciało z ludzkiej niewiasty Maryi, aby stać się jednym z nas.

Ciało człowieka podlega jednak śmierci i rozkładowi (następstwo grzechu pierworodnego). „Gdy tchnienie go opuści, wraca do swej ziemi” (Ps 146, 4). Powrót ten powinien być prawdziwie godny i pełen szacunku. Zmarły w tym celu potrzebuje posługi osób, które go przeżyły. Śmierć nie jest bowiem końcem, ale bramą do nowego życia: „bo zdążać będzie człowiek do swego wiecznego domu (...) i wróci się proch do ziemi, tak jak nią był, a duch powróci do Boga, który go dał” (Koh 12, 5.7). Groby pozostające po nas, stają się świadectwem życia i umierania ludzi. Są miejscem pamięci, zadumy, a przede wszystkim modlitwy i wiary w zmartwychwstanie ciała i życie po śmierci. Ciało zmarłego należy już bowiem do innego porządku niż świat doczesny, zostaje z niego wyłączone. Widać to w starotestamentalnej czystości rytualnej. Izraelita zdobywał ją przez określone obrzędy. Tracił skutek kontaktu ze zwłokami zmarłego. W takim wypadku stawał się nieczystym i podlegał oczyszczeniu, które dawało mu powrót do porządku żywych (por. Kpł 21, 2; Lb 5, 2; 6, 11; 9, 6-10; 19, 11-14).

Niepożegbanie ciała człowieka po śmierci Pismo Święte nazywa karą (por. Ps 79, 2-4 oraz Jr 16, 4-7). Wierzono, że los zmarłego zależy od tego, co się dzieje z jego zwłokami. Pozostawienie ich na pastwę losu było czymś karygodnym i upokarzającym. Miało także wpływ na duchowy stan żyjących, np. na szacunek do ciała żywego człowieka.

Izraelici nie balsamowali ani nie spalali ciał zmarłych. Balsamowanie wyrażało bowiem niezaspokojoną tęsknotę za nieśmiertelnością, spalenie zaś beznadziejność, rozpacz i karę za rozpustę oraz bałwochwalstwo (por. Kpł 20, 14 oraz 1 Krl 13, 1-12).

Jak podkreśla wybitny polski biblista ks. prof. Waldemar Chrostowski: „W chrześcijaństwie kremacja ciał zmarłych, aczkolwiek w naszych czasach coraz bardziej rozpowszechniona, z teologicznego punktu widzenia jest co najmniej dyskusyjna. Zupełnie niezrozumiałe stają się pełne obrzędy pogrzebowe odprawiane nad urną z prochami zmarłego. Pokropienie wodą święconą i okadzenie podkreślają przecież godność ciała, przypominając, że wraz z chrztem i sakramentami stało się mieszkaniem Ducha Świętego. Te same czynności nie mają tej wymowy, gdy wykonuje się je nad urną z prochami. Kościół nie powinien ulegać trendom współczesnej kultury, forsującym niewiarę w życie wieczne, lecz stać na straży godności ludzkiego ciała stworzonego na obraz Boży i wywyższonego przez to, że Syn

Boży dla nas i dla naszego zbawienia stał się człowiekiem. W chrześcijańskim pochówku zmarłego uwydatnia się wiara w <<nowe stworzenie>>, które przyniesie ostateczny triumf nad śmiercią”. Nie jest natomiast unicestwieniem osoby ani fuzją z matką naturą lub ze wszechświatem w procesie reinkarnacji lub ostatecznym wyzwoleniem z więzienia ciała jak ma to miejsce np. w religiach wschodu. Należy zawsze pamiętać, że ciało Pana Jezusa po Jego śmierci zostało złożone do grobu i z niego zmartwychwstało.

Ważnym elementem tradycji żydowskiej było zamykanie zmarłym oczu. Miało to upodabniać skutki śmierci do snu w oczekiwaniu na zmartwychwstanie. Obmywano ciało i ubierano je w szatę lub okrywano płótnem. Namaszczano wonnościami np. mirrą i aloesem, a następnie układano na marach w domu. Wokół zmarłego zbierała się rodzina, sąsiedzi i płaczki. Śpiewano pieśni żałobne i wykonywano żałobne gesty. Poszczono, rozdzierano szaty, przywdziewano wory pokutne. Tego samego dnia lub nazajutrz wynoszono zmarłego na marach z domu i chowano poza granicami osady (podkreślenie przynależności zmarłego do innego świata i względy higieniczne). Tradycja grecka i chrześcijańska nadała temu miejscu znaczenie nekropoli – „miasta umarłych”, cmentarza. Po powrocie pocieszano rodzinę i bliskich. Godne pogrzebanie ciała zmarłego sprzyjało odzyskiwaniu równowagi duchowej i ponownemu podjęciu życiowych powinności przez krewnych.

W ks. Tobiasza (1, 16-17), Tobiasz starszy staje się dla nas przykładem pełnienia uczynków miłosierdzia względem ciała. Pogrzebanie ciała zmarłego jest obowiązkiem dzieci, zwłaszcza synów oraz wnuków i rodziny zmarłego.

Kongregacja Nauki Wiary wraz z papieżem Franciszkiem w instrukcji „Ad resurgendum cum Christo” (Aby zmartwychwstać z Chrystusem) z 2016 r. dokładnie omawia zasady pochówku ciał zmarłych oraz przechowywania prochów w przypadku kremacji. Wynika z niej, że Kościół nie zakazuje kremacji, jednak preferuje pochówek ciał. Ciało i prochy zmarłych powinny być przechowywane w miejscu świętym. Należy zawsze składać je do grobu, w specjalnym kolumbarium, kaplicy lub na cmentarzu. Jest to wyrazem wiary w zmartwychwstanie i powstanie z grobu). Zakazuje natomiast rozrzucania prochów (np. rozsypywania w ogrodach pamięci, na morzu, w górach, w innych miejscach), przechowywania w domu, przerabiania na pamiątki, biżuterię czy inne przedmioty. Przechowywanie ciał i prochów zmarłych w miejscu świętym przyczynia się do modlitwy, pamięci i szacunku zwłaszcza po przeminięciu pierwszego pokolenia krewnych.

Pamiętajmy: „mors ianua vita” (*śmierć jest bramą życia* – Św. Bernard z Clairvaux).

KALENDARZ LITURGICZNY I INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH

30.10.2017 – PONIEDZIAŁEK – dzień powszedni

17³⁰ – **nabożeństwo różańcowe**

18⁰⁰ – z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o dalsze bł. Boże dla Krzysztofa i Dariusza z okazji urodzin

31.10.2017 – WTOREK – dzień powszedni

17³⁰ – **nabożeństwo różańcowe**

18⁰⁰ – z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o błogosławieństwo Boże dla Krystyny i Kazimierza Bogaczów w rocznicę ślubu

01.11.2017 – ŚRODA – Uroczystość Wszystkich Świętych

8⁰⁰ – za ++ rodziców Stanisława i Stefanę Dziadków

10³⁰ – za ++ ks. Piotra Mikę, ks. Szczepana Banasiaka, Zofię Głowacką-Śliwka, rodziców Głowackich i Śliwków

nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

15⁰⁰ – **nabożeństwo żałobne i procesja na cmentarz**

02.11.2017 – CZWARTEK - Dzień Zaduszny

7³⁰ – za ++ parafian

16⁰⁰ – w intencjach papieskich

17⁰⁰ – **Godzina Święta**

17¹⁵ – **różaniec za zmarłych wypominanych**

18⁰⁰ – za ++ Edwarda Chrapka i rodziców z obu stron

03.11.2017 – PIĄTEK – I piątek miesiąca

7³⁰ – za ++ Małgorzatę, Jana i Jerzego

17¹⁵ – **różaniec za zmarłych wypominanych**

18⁰⁰ – za ++ członków Apostolstwa Dobrej Śmierci

04.11.2017 – SOBOTA – wspomnienie św. Karola Boromeusza, biskupa

7³⁰ – za ++ kapłanów, którzy pracowali w naszej parafii - od Róż Różańcowych

17¹⁵ – **różaniec za zmarłych wypominanych**

18⁰⁰ – z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o błogosławieństwo Boże dla Laury, Pauliny (w 1 rocznicę urodzin) i Tomasza

roczek dziecka Pauliny Chmielowiec

05.11.2017 – XXXI NIEDZIELA ZWYKŁA

7³⁰ – **Godzinki o Niepokalanym Poczęciu NMP**

8⁰⁰ – z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o zdrowie i bł. Boże dla Katarzyny w 19 rocznicę urodzin

10³⁰ – z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o błogosławieństwo Boże dla syna Damiana i męża Sławomira z okazji urodzin

15⁰⁰ – **różaniec za zmarłych wypominanych**

06.11.2017 – PONIEDZIAŁEK – dzień powszedni

17¹⁵ – różaniec za zmarłych wypominanych

18⁰⁰ – za ++ Karola Orszulika w 1 rocznicę śmierci z żoną Wandą, za++ Irenę i Edwarda Potyszów

07.11.2017 – WTOREK – dzień powszedni

7³⁰ – za ++ rodziców chrzestnych Józefę Prażuch z mężem. Kazimierzem, Eugeniusza Krupę, Helenę Kantor i brata Stanisława
różaniec za zmarłych wypominanych

08.10.2017 – ŚRODA – dzień powszedni

17¹⁵ – różaniec za zmarłych wypominanych

18⁰⁰ – za ++ rodziców Franciszkę i Karola Nowaków, ich rodziców, siostrę Marię, braci Leona i Józefa
nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

09.11.2017 – CZWARTEK – święto Rocznicy Poświęcenia Bazylki Laterańskiej

18⁰⁰ – za ++ Eugeniusza Błanika i rodziców z obu stron

10.11.2017 – PIĄTEK – wspomnienie św. Leona Wielkiego, papieża i doktora Kościoła

17³⁰ – wystawienie Najświętszego Sakramentu i adoracja

18⁰⁰ – za ++ z rodzin Klocków i Pieczonków

11.11.2017 – SOBOTA – wspomnienie św. Marcina z Tours, biskupa

7³⁰ – za ++ z rodzin Feberów i Żarnowskich

18⁰⁰ – z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o błogosławieństwo Boże dla Teresy i Krzysztofa Głazowskich z okazji urodzin

12.11.2017 – XXXII NIEDZIELA ZWYKŁA

7³⁰ – Godzinki o Niepokalanym Poczęciu NMP

8⁰⁰ – z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o błogosławieństwo Boże dla Gabrieli i Karola Grotowskich w 5 rocznicę ślubu

10³⁰ – w intencji Justyny w 23 rocznicę urodzin - o zdrowie i błogosławieństwo Boże na dalsze lata życia i o dary Ducha Świętego w nauce

WIERZĘ W ŚWIĘTYCH OBCOWANIE

Wierzę w świętych obcowanie,
w ścieżkę trudną nad wiecznością,
Wierzę w poza czas i pamięć
Sięgający wspólny Kościół.

Wierzę, że nie gaśnie w śmierci
żadna myśl i czyn serdeczny.
Ci, co odwołani wcześniej,
Nas wprowadzą w żywot wieczny.

Święci, którym powierzono
każdy krok nasz, każdy oddech,
Rzucą w chwałę most zwodzony
na łańcuchach naszych modlitw.

Józef Szczawiński

SPRZĄTANIE KOŚCIOŁA

04.11.2017r / sobota / godz. 10⁰⁰

ul. Wiosenna 20, 22, 23, 24, 28, 32, 36, 37, 41, 43

11.11.2017r / sobota / godz. 10⁰⁰

Gumna: ul. Dolna 1, 12, 14, 20,

ul. Kokosowa 8,

ul. Wichrowa 7, 14,

ul. Miodowa 2,

ul. Zgodna 5,

ul. Beskidzka 1, 3, 6, 18, 29, 31, 39, 143

INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY – LISTOPAD

Intencja ewangelizacyjna:

Aby chrześcijanie w Azji, dając świadectwo Ewangelii swoimi słowami i czynami, przyczyniali się do dialogu, pokoju i wzajemnego zrozumienia, zwłaszcza z wyznawcami innych religii.

Intencje parafialne:

1/ w intencji żyjących i zmarłych dobrodziejów naszej parafii

2/ dowolna

Świątą i zbawienną
jest rzeczą
modlić się
za zmarłych....

(z Księgi Machabejska)

Rzymskokatolicka Parafia pw. NSPJ Cieszyn- Krasna

ul. Wiosenna 6; 43-400 Cieszyn

e-mail: wieści_z_serca@wp.eu

strona Internetowa parafii: www.cieszyn-krasna.pl

Nr konta w Banku Śląskim:

73-1050-1083-1000-0022-9770-3825

Kancelaria czynna: poniedziałek 16⁰⁰ – 17³⁰

piątek 16⁰⁰ - 17³⁰

Informujemy, że koszt wydrukowania jednego egz. gazetki wynosi ok. 1 zł